

Det ærede Medlem sagde dernæst noget, som jeg ikke rigtigt forstod — jeg var maaske uopmærksom et Øjeblik —, men jeg tror, det ærede Medlem mente, at der kunde ske Forandringer i en Lov, naar Ministeren henvendte sig i Forvejen til Finansudvalgene — jeg lagde Mærke til, at det ærede Medlem betonedes: Finansudvalgene, fordi han derved vilde markere, at der ogsaa i Landstinget er et Finansudvalg, og det har naturligvis sin Berettigelse. Altsaa, naar Ministeren foretog en Henstilling til begge Finansudvalgene, og disse tiltraadte, kunde der ske Ændringer. Ja, det er altsaa en Vej, men det kommer jo an paa, hvor stærkt Sagen haster, og det kommer an paa, om der er Sprængstof i den — er der det, er det nemlig ikke sikkert, at det gaar. Jeg blev ikke rigtig klar over, om det ærede Medlem hermed vilde antyde, at man i det foreliggende Spørgsmaal kunde gaa den Vej. Hvis det er saaledes at forstaa, kan vi naturligvis snakke om det i Udvalget. Til Slut tror jeg imidlertid, jeg kom paa det rene med, at det ærede Medlems Udtalelser vist alligevel ikke skulde forstås saaledes.

Det ærede Medlem gjorde en Bemærkning om Landbrugsministerens Stilling til Skovarbejdernes Lønninger, atter en Bemærkning, som viser, at det ærede Medlem ikke følger godt med i Arbejderspørgsmaalet, thi det er jo den almindelige Regel, Landbrugsministeren her har fulgt. Han har forhandlet med Skovarbejderne paa samme Maade, paa samme Tidspunkt og under samme Forhold som alle de øvrige Landbrugsministre, vi har haft, Madsen-Mygdal indbefattet, der er gaaet frem paa akkurat samme Maade. Ordningen skal træde i Kraft til 1. Oktober, og det er jo en kendt Sag, at Rigsdagen ikke er samlet i September eller tidligere, naar Forhandlingerne skal føres. Det er altsaa en Tradition, Ministeren har fulgt, en Tradition, som er indledet af det ærede Medlems Meningsfæller som Ministre, og hvad de har gjort, maa selvfølgelig være rigtigt.

Det ærede Medlem var ogsaa inde paa andre Ting — om, hvad der burde have været paa Finansloven, og hvad der ikke burde have været der. Han nævnte saaledes Dobbeltscenen med et Suk — jeg sukker ogsaa, for jeg ønsker nemlig Dobbeltscenen. Saa forskellige kan Anskuelserne altsaa være.

Disse Bemærkninger til det ærede Medlem har jeg fundet det rigtigt at gøre, forinden jeg gaar over til at tale om selve aagen. For øvrigt har jeg ikke meget at

sige om selve Finansloven, thi at tale om, hvorvidt den ene eller den anden Post kan holde eller ikke holde, ja det kan være behageligt for den, der gerne vil høre sig selv tale, men reelt betyder det jo ikke ret meget, thi der kan opstilles de mest utrolige Paastande med Hensyn til Bevillingerne paa et Budget; der er ingen, som ved med Sikkerhed, om de kan holde eller ej, der kan kun opstilles Sandsynlighedsberegninger, og jeg turde næsten sige, at de ikke kan holde, det gør de næsten aldrig, saa naar man siger det, er man paa den sikre Side. Men det er heller ikke det, det kommer an paa. Det kommer an paa, at man indenfor de fastsatte Grænser bestræber sig for at faa Bevillingerne til at slaa til.

Hele Sceneriet i Dag tyder paa, at der foregaar noget ganske usædvanligt. Det ærede Medlem omtalte de Stridspunkter, der er paa Finanslovsforslaget, men han gik ikke i Enkeltheder, og det skal jeg saamænd heller ikke gøre, det kommer ikke an paa en halv eller en hel Million — det ærede Medlem nævnte 7 eller 8 Mill. Kr., jeg har faaet godt og vel 7 Millioner ud af det. Nej det, det kommer an paa, er, om Lovforslaget skal gennemføres her eller ikke. I denne Forbindelse gør jeg opmærksom paa, at det Finanslovsforslag, som er kommet til os, er blevet enstemmigt vedtaget i Folketinget, fuldkommen enstemmigt vedtaget. Dette er jo ikke noget usædvanligt. De, som ikke vil have, at Finansloven skal se ud paa den Maade, maa jo stemme imod. Man har tidligere bebredt Socialdemokraterne, at de ikke stemte for Finansloven, det blev betegnet som noget revolutionært, thi sæt, alle lod være med at stemme. Nej, det er saamænd ikke noget revolutionært at undlade at stemme. De, der har stemt for Finansloven, har Ansvaret for den, og selv om kun to havde stemt for den og alle de andre havde undladt at stemme, vilde den være vedtaget. Saadan har vi baaret os ad med flere Love, bl. a. her i det vise Landsting, og der er ikke gaaet noget i Stykker af den Grund. Der er blevet vedtaget Love her med meget faa Stemmer, og en saa udmærket Mand som afdøde Jørgen Pedersen fra Fyn hævdede den Gang, at det kunde udmærket gaa, at kun nogle ganske faa stemte for en Lov, medens de andre afholdt sig fra at stemme. At der har været saa farlig meget Krudt i Luften under den afsluttende Afstemning i Folketinget, kan man for Resten heller ikke se, for der er 74, som har stemt for Finanslovsforslaget, medens 51 undlod at